

**ПОЛИЦИЈА КАО СУБЈЕКАТ ОТКРИВАЊА И ДОКАЗИВАЊА
КРИВИЧНИХ ДЈЕЛА У КРИВИЧНОМ ПРОЦЕСНОМ ЗАКОНОДАВСТВУ
РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ**

УДК: 351.74/.76(497.17)	DOI: 10.7251/BPGBL1215081B	Прегледни рад
-------------------------	----------------------------	---------------

Доц. др Велибор Бајичић*

Апстракт: Полиција је један од најзначајнијих субјеката у откривању и доказивању кривичних дјела. Њен значај у откривању и доказивању свих врста криминалитета, прије свега зависи од усвојеног концепта кривичноправног реаговања државе на криминалитет. Када је ријеч о земљама бивше Југославије, полиција је своју функцију у супротстављању свим видовима криминалитета остваривала кроз судски концепт истраге. Међутим, и поред чињенице да су основна начела кривичног поступка дуго била “забрањена зона” за интервенцију законодаваца, у посљедњих петнаестак година долази до постепеног мијењања концепта кривичног поступка и увођења тужилачке или тужилачко-полицијске истраге. Наведеним промјенама, полиција у истрази добија на значају и заједно са тужиоцем постаје најзначајнији субјект у откривању и доказивању кривичних дјела. Најзначајнија измјена у поступању полиције односи се на чињеницу да докази прикупљени од стране полиције у истрази могу имати доказну снагу, под условом да су прикупљени на законит начин и под надзором тужиоца. Једна од земаља бивше Југославије која је прихватила реформе кривичнопроцесног законодавства и увела тужилачки концепт истраге јесте Република Македонија. У раду ће бити дат кратки приказ значаја полиције као субјекта откривања и доказивања кривичних дјела у кривичном процесном законодавству Републике Македоније.

Кључне ријеч: кривично процесно законодавство, истрага, тужилац, полиција, радње доказивања.

* Министарство унутрашњих послова Републике Српске; email: bajicicv@gmail.com.

УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

И поред чињенице да су основна начела кривичног поступка промјенљиве правне категорије отворене за интервенцију државе, она су у земљама бивше Југославије дуго била непромијењена. Међутим, у стварности, умјесто промјена путем измјене законских одредаба према друштвеним условима датог времена, процесна начела су се сама од себе прилагођавала новонасталим друштвеним условима и захтјевима. Свим тим реформама није се мијењао традиционални модел кривичног поступка који је иначе припадао класичном мјешовитом (континентално-европском) типу поступка, процесна начела су преузимања као нешто унапријед дато, па се питање њиховог преиспитивања није постављало (Грубач, 1995). Тек у посљедњој деценији већина законодавстава земаља бивше Југославије се одважила да интервенише и измијени основна начела кривичног поступка, подстакнута обавезом да ускладе процесно законодавство са уставном промјенама и европским правним стандардима (Ђурђић, 2001).

Услови у којима се данас одвијају друштвене промјене, посебно у транзицијским земљама, не погодују очувању традиције, па ни правне баштине из подручја кривичног правосуђа. На уобличавање законских рјешења појединих процесних института, начела или фаза, па и читавог кривичног поступка, далеко је већи уплив упоредноправних рјешења и општеприхваћених правних стандарда, под чијим утицајем законодавна регулатива све чешће одступа од правног наслеђа (Ђурђић, 2009). Искуства европских земаља показују да су скоро све земље реформисале свој кривични поступак, односно претходни кривични поступак увођењем тужилачког концепта истраге, са већим или мањим учешћем полиције у њеном спровођењу. На овај начин чврста европско-континентална правна традиција у процесуирању кривичних дјела и њихових учинилаца је значајно дерогирана, јер су у реформисана кривичнопроцесна законодавства уграђени институти англосаксонске правне традиције уз снажно наглашавање адверсарности кривичног поступка. Без обзира што данас имамо два велика кривичнопроцесна система, континентално-европски и англосаксонски (адверзијални) систем, треба нагласити да посљедњих деценија све више долази до изражаја конвергенција елемената из ова два система, што је посљедица глобалистичких тенденција не само на политичком, економском плану, него и на нормативном (Радуловић, 2012). Без обзира што се све више бришу границе између два, напријед наведена, кривичнопроцесна система, треба нагласити да се посљедњих деценија законодавци европских земаља у далеко већој мјери поводе за рјешењима на којима је изграђен адверзијални модел кривичног поступка и идејама које,

посредно или непосредно, потичу из англоамеричке културе (Бурђић, 2009). Ипак, не спорећи значај, односно потребу преузимања одређених елемената из другог кривичнопроцесног система, поготово оних који доприносе ефикасности кривичног поступка, треба сачувати, у одређеној мјери, и националну правну традицију. Није то само ради очувања неког свог идентитета и у том сегменту, него превасходно због тога што вјештачко калемљење елемената из другог типа кривичног поступка може довести до практичних проблема, а прије свега до несналажења субјеката поступка у новом кривичнопроцесном амбијенту, а што онда може довести до неефикасног или неправичног, односно и неефикасног и неправичног кривичног поступка (Шкулић, 2010).

Када се посматра европски правни простор, уочава се да је јавнотужилачка истрага преовлађујући модел, претварањем полицијске истраге у тужилачку, најчешће стављањем полиције под контролу тужиоца. Такав правац реформе доминира и у научној и стручној јавности земаља бивше Југославије, које су у већој или мањој мјери прешле на тужилачку истрагу.

У стручној јавности је заступљено мишљење да ће модернизација и повећање ефикасности кривичног поступка засигурно бити циљеви започете реформе кривичног процесног законодавства, која мора бити системска. Увођењем тужилачког концепта истраге треба да се остваре нормативне претпоставке за побољшање ефикасности кривичног поступка кроз подјелу процесних функција на оптужбу, одбрану и вођење поступка на различите субјекте, диференцијацију и интеграцију разноврсних дјелатности у претходном поступку и регулисање правне употребљивости резултата претходног поступка као доказа у судском поступку (Крапац, 2007).

ПОЛИЦИЈА КАО СУБЈЕКАТ ОТКРИВАЊА И ДОКАЗИВАЊА КРИВИЧНИХ ДЈЕЛА У КРИВИЧНОМ ПРОЦЕСНОМ ЗАКОНОДАВСТВУ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ

У кривичнопроцесно законодавство Републике Македоније је Законом о кривичном поступку из 2010. године уведен тужилачки концепт истраге (Закон о кривичната постапка, 2010). Према важећим законским рјешењима, јавни тужилац може да предузме све потребне мјере и радње неопходне за откривање и доказивање кривичних дјела и њихових учинилаца за које је законом овлашћено Министарство унутрашњих послова, финансијска полиција и Управа царина. Јавни тужилац руководи и надзире рад судске полиције¹ у предистражном

1 Под појмом судске полиције подразумевају се службеници Министарства унутрашњих послова, финансијске полиције и Управе царина. Видјети члан 21.

и истражном поступку и доноси наредбу за спровођење истраге. У том циљу законом је предвиђена могућност формирања истражних центара јавних тужилаштава за територију једног или више јавних тужилаштава, који се формирају одлуком јавног тужиоца Републике Македоније. Одлуком јавног тужиоца Републике Македоније, на основу претходног мишљења министра унутрашњих послова, министра правде и министра финансија, одређује се укупан број службеника судске полиције који ће бити упућени на рад у истражне центре. Изабрани службеници у истражним центрима су под контролом и надзором јавног тужиоца и дужни су да поштују и спроводе његова наређења и раде по његовим упутствима, и у потпуности за свој рад одговарају јавном тужиоцу. У току свог рада у истражним центрима изабрани службеници судске полиције не могу бити распоређени на друге позиције у државним органима из којих долазе, нити могу бити искључени из предмета на којем раде без изричите сагласности јавног тужиоца. За своје поступке припадници судске полиције одговарају јавном тужиоцу, који може да покрене дисциплинску одговорност против припадника судске полиције у вези са вршењем њихове функције код надлежног органа гдје су службеници судске полиције запослени. Јавни тужилац, у циљу вођења ефикасног кривичног поступка, може захтијевати да му се додијели одређени службеник судске полиције.

Судска полиција је дужна да у предистражном поступку, по службеној дужности или по налогу јавног тужиоца, предузме све потребне мјере и радње у циљу спречавања, откривања и доказивања кривичних дјела и њихових учинилаца. С тим у вези судска полиција је дужна да по сазнању да је учињено кривично дјело које се гони по службеној дужности предузме све неопходне мјере да се пронађе учинилац кривичног дјела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побјегне, да открије и обезбиједи трагове кривичног дјела и предмете који могу послужити као доказ у кривичном поступку, као и да прикупи информације које би могле бити од користи за успјешно вођење кривичног поступка. У том циљу полиција може да прикупља обавјештења од грађана, да заустави, легитимише и направи потребан преглед лица, возила и пртљага ако постоје основи сумње да ће пронаћи трагове кривичног дјела и предмете који могу послужити као доказ. Приликом прегледа и претраживања лица и предмета који се налазе у возилу, судска полиција је дужна обавијестити јавног тужиоца о предизимању мјере и о томе сачинити записник. Вријеме извршења наведених радњи не може бити дуже од шест часова, а полиција

тачка 9. Закон о кривичната постапка ("Службен весник на Република Македонија" број 150 од 18. 11. 2010. године).

приликом њиховог извршења може употрејибити силу у разумној мјери само као крајње средство, ако је то неопходно потребно да се нека од радњи несметано изврши. Судска полиција може да ограничи кретање лица и возила на одређеном простору на нужно потребно вријеме, али не дуже од шест часова, да предузме потребне мјере ради утврђивања идентитета лица и предмета, да спроведе претрагу, распише потрагу за лицем, предметима за којима се трага и тражи обавјештења о имовини и имовинском стању, да у присуству службеног и одговорног лица изврши преглед објеката и просторија државних органа, институција које врше јавна овлашћења и других правних лица и оствари увид у њихову документацију, као и да предузме друге мјере предвиђене законом. О свим чињеницама и околностима до којих се дошло приликом предузимања наведених радњи, а које могу бити од користи за кривични поступак, као и о предметима који су пронађени и одузети, судска полиција је дужна сачинити записник. Приликом спровођења ових мјера и радњи од стране полиције, јавни тужилац има право и обавезу сталне контроле њиховог обављања, а по потреби радње може и сам спровести.

Када је потребно да се утврди идентитет лица и предмета, или у другим случајевима од интереса за успјешно вођење кривичног поступка, правосудна полиција може да фотографише осумњиченог, да узме отиске папиларних линија прстију и руке и да узме биолошки материјал за ДНК анализу, а по претходном обавјештењу јавног тужиоца, и да објави фотографију осумњиченог. Такође, полиција може, ако је потребно, да утврди од кога потичу трагови на одређеним предметима, узме отиске папиларних линија прстију и руке и биолошки материјал за ДНК анализу и од других лица, ако постоји вјероватност да су могла доћи у додир са одређеним предметима. У случају када је идентитет осумњиченог познат полицији, она може спровести препознавање од стране свједока, којем присуствује јавни тужилац, као и бранилац осумњиченог, а сам ток препознавања ће се аудио и видео забиљежити. У случају да се не може наћи довољно лица која су слична осумњиченом, препознавање се неће спровести. Прије спровођења препознавања свједок ће описати особу коју сумњичи, о чему полиција саставља извјештај.

Судска полиција може да позове грађане у циљу прикупљања обавјештења о кривичном дјелу и учиниоцу, као и о другим околностима у вези са кривичним дјелом. Грађани се позивају писаним позивом у којем се наводе разлози позивања, као и права која им припадају према закону. У случају да лице које је позвано одбије да пружи тражена обавјештења, оно се не може поново позвати на те околности. Прикупљање обавјештења од грађана може трајати онолико времена колико је потребно да се прикупе потребна обавјештења, али не дуже од четири сата. Приликом прикупљања обавјештења судска полиција је дужна да поштује личност и достојанство грађанина и не смије да се

користи преваром, обманом, нити да употребљава силу. Судска полиција не може позване грађане испитати у својству окривљеног, свједока или вјештака. У случају да судска полиција сматра да је позвани грађанин учинилац кривичног дјела, о томе ће одмах обавијестити јавног тужиоца.

Полиција има право да лица затечена на лицу мјеста извршења кривичног дјела упути јавном тужиоцу или их задржи до његовог доласка, ако та лица могу пружити информације које су релевантне за кривични поступак и да је вјероватно да њихово испитивање касније неће моћи бити спроведено или би могло бити праћено значајним одлагањем или другим тешкоћама. Наведена лица полиција не може задржати дуже од шест часова.

На основу прикупљених сазнања судска полиција подноси кривичну пријаву јавном тужиоцу у којој наводи мјере и радње које је спровела и доказе које је прикупила. Уз кривичну пријаву полиција доставља предмете, скице, фотографије, извјештаје о предузетим мјерама и радњама, службене забиљешке, изјаве и друге материјале који могу бити од користи за успјешно вођење кривичног поступка. Ако након подношења кривичне пријаве полиција дође до нових сазнања или трагова и предмета кривичног дјела, о томе ће одмах обавијестити јавног тужиоца. Полиција је обавезна да без одлагања писменим путем обавијести јавног тужиоца ако постоје основи сумње да је учињено кривично дјело које се гони по службеној дужности, а ако постоје основи сумње да је учињено кривично дјело за које је прописна казна затвора од најмање четири године и ако постоје разлози хитности, полиција усмено обавјештава јавног тужиоца, с тим да га након тога мора без одлагања обавијестити писменим путем. Након пријема кривичне пријаве или обавјештења од полиције, предистражним поступком руководи јавни тужилац и полиција је дужна да поступа по његовим наређењима и упутама. Судска полиција може наставити са предузимањем мјера и радњи у предистражном поступку и без посебних упутстава и наређења јавног тужиоца, али га је о предузетом дужна обавијестити без одлагања. Јавни тужилац или судска полиција или лица запослена у истражним центрима у јавним тужилаштву сачиниће извјештај са потребним мјерама и радњама за рјешавање конкретног кривичног дјела, а ако је потребно, јавни тужилац ће наведено урадити преко полиције или других органа одговорних за откривање кривичних дјела. Полиција је дужна да у року од 30 дана од дана пријема извјештаја са потребним мјерама и радњама обавијести тужиоца о свему што је предузела. Изузетно, у сложенијим случајевима, када се ради о тешким кривичним дјелима учињеним од стране више лица или организоване криминалне групе, судска полиција може од тужиоца затражити продужење наведеног рока. Лица према којима су предузете неке од мјера и радњи у предистражном поступку могу, ако сматрају да су предузетим мјерама нарушена њихова људска

права, поднијети жалбу судији за претходни поступак у року од осам дана од дана предузете мјере. Уколико јавни тужилац након што је примио обавјештење од судске полиције нађе да има довољно основа сумње да је учињено кривично дјело и да је одређено лице учинилац, доноси наредбу за спровођење истраге. Истрагу спроводи јавни тужилац који на располагању има судску полицију којој може повјерити извршење појединих истражних радњи.

Према важећем Закону о кривичном поступку у Републици Македонији, законодавац је истражне радње подијелио на мјере за проналажење и обезбјеђење лица и предмета и доказне радње. У мјере за проналажење и обезбјеђење лица и предмета спадају претрес, привремено одузимање и обезбјеђење предмета и имовине, привремено одузимање компјутерских података и привремено одузимање писама, телеграма и других пошиљки, док у доказне радње улазе исказ окривљеног, исказ свједока, увиђај и реконструкција, вјештачење, снимци и електронски докази и посебне истражне мјере и радње. Претрес се врши на основу писмене наредбе судије за претходни поступак, која се доноси на основу писменог или усменог образложеног захтјева јавног тужиоца, а у случају опасности од одлагања, и на основу захтјева судске полиције којој се повјерава и извршење наредбе. Судска полиција је дужна да наредбу о претресу изврши у року од 15 дана од дана издавања. Претрес се може извршити и без наредбе за претрес у случајевима предвиђеним законом, од којих је потребно издвојити могућност вршења претреса без наредбе приликом вршења увиђаја на мјесту извршења кривичног дјела. Приликом претреса куће, претресају се просторије које лице користи као свој дом и које су просторно повезане са кућом и имају исту сврху коришћења. Претрес куће обухвата и претрес покретних ствари и лица која су затечена у кући и другим просторијама. Претрес лица обухвата претрес одјеће, обуће, површине тијела као и предмета које лице има са собом или су у његовом посједу, простора у којем се лице налази у тренутку претреса, као и превозног средства које лице користи за вријеме претреса. По окончању претреса, полиција је дужна да сачини записник о претресу који потписују судски полицајац који је извршио претрес, лице над којим је претрес извршен и лица чије је присуство обавезно.

Вршење увиђаја може бити аудио и видео снимљено, с посебним освртом на мјеста на којима су пронађена одређена лица или предмети који се могу фотографисати. Аудио и видео траке, као и фотографије чине саставни дио записника и могу се користити као доказ. Полиција у записнику прецизно описује предмете који су пронађени и одузети. Одузете предмете полиција наводи у потврди о привременом одузимању предмета, коју одмах издаје лицу код којег су предмети пронађени и одузети.

Ако постоји опасност од одлагања, судска полиција може да

привремено одузме имовину која се по Кривичном закону мора одузети, да заплијени или предузме друге неопходне привремене мјере како би се спријечила било каква употреба, продаја или одлагање предметне имовине. О предузетим мјерама судска полиција мора одмах обавијестити јавног тужиоца. Посебне истражне радње² извршава јавни тужилац или полиција под контролом јавног тужиоца на основу писмене наредбе судије за претходни поступак. Приликом извршења неке од посебних истражних мјера и радњи, полиција је дужна припремити и доставити дневне извјештаје јавном тужиоцу на његов захтјев. По окончању посебних истражних радњи, судска полиција сачињава и доставља посебан извјештај јавном тужиоцу, који треба да садржи вријеме почетка и завршетка мјере, број и идентитет лица обухваћених мјером и кратак опис реализације и резултата предузете мјере. Уз извјештај, полиција је дужна јавном тужиоцу доставити и техничку документацију.

ЗАКЉУЧАК

У кривичнопроцесно законодавство Републике Македоније је Законом о кривичном поступку из 2010. године уведен тужилачки концепт истраге. Према важећим законским рјешењима, јавни тужилац може да предузме све потребне мјере и радње неопходне за откривање и доказивање кривичних дјела и њихових учинилаца за које је законом овлашћено Министарство унутрашњих послова, финансијска полиција и Управа царина. Јавни тужилац руководи и надзире рад судске полиције у предистражном и истражном поступку и доноси наредбу за спровођење истраге. У том циљу законом је предвиђена могућност формирања

2 Закон о кривичном поступку Републике Македоније предвиђа сљедеће посебне истражне радње: праћење и снимање телефонских и других електронских комуникација, праћење и снимање код куће, у затвореном простору или затвореном простору који припада стану или пословном простору означеном као приватни или у возилу, и улажење у те просторије ради стварања услова за праћење комуникација, тајно праћење и снимање лица и предмета техничким средствима ван куће или пословног простора означеног као приватни, тајни увид у компјутерске системе, или на други начин аутоматски, преузимање и срањивање података о личности, праћење генерисаних телефонских и других електронских комуникација, симулирани откуп предмета, симулирано давање и примање мита, контролисана испоруке и превоз лица и предмета, прикривени истражитељ, отварање симулираних банковних рачуна и симулирана регистрација правних лица или коришћење постојећих правних лица за прикупљање података. Првих пет мјера одобрава писменом наредбом судија за претходни поступак на образложени приједлог јавног тужиоца, док остале мјере писменом наредбом одобрава јавни тужилац.

истражних центара јавних тужилаштава за територију једног или више јавних тужилаштава, који се формирају одлуком јавног тужиоца Републике Македоније. Судска полиција је дужна да у предистражном поступку, по службеној дужности или по налогу јавног тужиоца, предузме све потребне мјере и радње у циљу спречавања, откривања и доказивања кривичних дјела и њихових учинилаца. На основу прикупљених сазнања судска полиција подноси кривичну пријаву јавном тужиоцу, у којој наводи мјере и радње које је спровела и доказе које је прикупила. Према важећем Закону о кривичном поступку у Републици Македонији, законодавац је истражне радње подијелио на мјере за проналажење и обезбјеђење лица и предмета и доказне радње. У мјере за проналажење и обезбјеђење лица и предмета спадају претрес, привремено одузимање и обезбјеђење предмета и имовине, привремено одузимање компјутерских података и привремено одузимање писама, телеграма и других пошиљки, док у доказне радње улазе исказ окривљеног, исказ свједока, увиђај и реконструкција, вјештачење, снимци и електронски докази и посебне истражне мјере и радње. Посебне истражне радње³ извршава јавни тужилац или полиција под контролом јавног тужиоца на основу писмене наредбе судије за претходни поступак. Приликом извршења неке од посебних истражних мјера и радњи, полиција је дужна припремити и доставити дневне извјештаје јавном тужиоцу на његов захтјев. По окончању посебних истражних радњи, судска полиција сачињава и доставља посебан извјештај јавном тужиоцу, који треба да садржи вријеме почетка и завршетка мјере, број и идентитет лица обухваћених мјером и кратак опис реализације и резултата предузете мјере. Уз извјештај, полиција је дужна јавном тужиоцу доставити и техничку документацију.

3 Закон о кривичном поступку Републике Македоније предвиђа сљедеће посебне истражне радње: праћење и снимање телефонских и других електронских комуникација, праћење и снимање код куће, у затвореном простору или затвореном простору који припада стану или пословном простору означеном као приватни или у возилу и улажење у те просторије ради стварања услова за праћење комуникација, тајно праћење и снимање лица и предмета техничким средствима ван куће или пословног простора означеног као приватни, тајни увид у компјутерске системе, или на други начин аутоматски, преузимање и срањивање података о личности, праћење генерисаних телефонских и других електронских комуникација, симулирани откуп предмета, симулирано давање и примање мита, контролисана испоруке и превоз лица и предмета, прикривени истражитељ, отварање симулираних банковних рачуна и симулирана регистрација правних лица или коришћење постојећих правних лица за прикупљање података. Првих пет мјера одобрава писменом наредбом судија за претходни поступак на образложени приједлог јавног тужиоца, док остале мјере писменом наредбом одобрава јавни тужилац.

ЛИТЕРАТУРА

- Грубач, М. (1995). Начела кривичног поступка и њихова трансформација. *Југословенска ревија за криминологију и кривично право*, Београд, 1995.
- Ђурђић, В. (2001). Кохерентност реформског захтјева као претпоставка за правилну примјену процесог законика, *Зборник "Актуелна питања у примјени кривичног законодавства"*, Бања Лука, 117-140.
- Ђурђић, В. (2009). Компаративноправна рјешења о претходном кривичном поступку и њихова имплементација у српско кривично законодавство, *Зборник "Законодавни поступак и казнено законодавство"*, Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу.
- Ђурђић, В. (2009). Компаративноправна рјешења о претходном кривичном поступку и њихова имплементација у српско кривично законодавство. *Зборник "Законодавни поступак и казнено законодавство"*. Српско удружење за кривичноправну теорију и праксу.
- Радуловић, Д. (2012). Концепција истраге у кривичном поступку у свјетлу новог кривичнопроцесног законодавства. *Зборник "Савремене тенденције кривичног процесног права у Србији и регионална кривичнопроцесна законодавства (нормативни и практични аспекти)"*, Београд, 11-22.
- Крапац, Д. (2007). Реформа мјешовитог казног поступка. Потпуна измјена или преинака претходног поступка у страначки обликовано поступање. *Зборник Загреб-Скопље*.
- Шкулић, М. (2010). *Концепција истраге у кривичном поступку*. Београд. Закон о кривичната постапка, *Службен весник на Република Македонија*, број 150 од 18.11.2010. године).

THE POLICE AS A SUBJECT IN DETECTING AND PROVING CRIMINAL OFFENCES IN CRIMINAL PROCEDURE LAW OF THE REPUBLIC OF MACEDONIA

Ass.prof. Velibor Bajičić, PhD*

Abstract: The police are one of the most important subjects in detecting and proving criminal offenses. Its importance in detecting and proving all types of crime depends primarily on the country's concept of criminal justice response to crime. When it comes to the countries of former Yugoslavia, the police fought all forms of crime through the concept of judicial investigation. However, despite the fact that the basic principles of the criminal procedure have long been 'a forbidden zone' when it comes to legislators' intervention, in the last fifteen years the concept of criminal procedure has been gradually changing which led to the introduction of prosecutorial or prosecutorial - police investigation. The mentioned changes enabled the police to receive certain significance in an investigation and to become, together with the prosecutor, the most important subject in detecting and proving criminal offenses. The most significant change in police activities refers to the fact that the evidence collected by police in an investigation may have probative force provided they are collected in a lawful manner and under the supervision of the prosecutor. One of the countries of the former Yugoslavia which accepted reforms of the criminal procedure legislation and introduced the concept of prosecutorial investigation is the Republic of Macedonia. The paper will give a brief overview of the importance of the police as a subject of detecting and proving criminal offences in criminal procedure law of the Republic of Macedonia

Keywords: criminal procedure legislation, investigation, prosecutor, police, proving.

* Republic of Srpska Ministry of Interior, email: bajiciv@gmail.com.